

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 14 januari 2013 — MAKS PEN mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Sofia

(Mål C-18/13)

(2013/C 79/17)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "MAKS PEN" EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Sofia

Tolkningsfrågor

1. Ska faktiska omständigheter där den tjänsteleverantör som anges på fakturan eller dennes underleverantör inte förfogar över den personal, det material och de tillgångar som krävs för att tillhandahålla tjänsten, där kostnaderna för det faktiska tillhandahållandet av tjänsten inte är dokumenterade och några sådana kostnader inte har angetts i bokföringen, och där handlingar som har utfärdats i form av ett avtal och en leveransbekräftelse är falska vad avser den ställning som tillkommer de personer som har undertecknat handlingarna i tillhandahållarens namn och vilka handlingar har ingetts som bevis för den ersättning som ska erläggas och för tillhandahållandet av tjänsten, för vilken en faktura inklusive mervärdesskatt har utfärdats och för vilken avdragsrätten har utövats, behandlas som skatteundandragande i enlighet med unionsrätten med avseende på avdragsrätten för ingående mervärdesskatt?
  2. Medför den skyldighet som åligger en nationell domstol i enlighet med unionsrätten och praxis från Europeiska unionens domstol att neka avdragsrätt vid skatteundandragande även en skyldighet för nämnda domstol, om sådana omständigheter som de i målet vid den nationella domstolen är för handen, att ex officio fastställa ett skatteundandragande genom att mot bakgrund av sin skyldighet enligt nationell rätt att pröva målet i sak, med beaktande av förbudet mot mindre fördelaktig behandling av klaganden och principen om rätten till ett effektivt rättsmedel och rätts-säkerhetsprincipen samt genom att ex officio tillämpa de relevanta bestämmelserna, pröva all bevisning — däribland sådan som avser skentransaktioner, falska handlingar och handlingar med felaktigt innehåll — och nya faktiska omständigheter som inte återopats tidigare?
  3. Vad beträffar domstolens skyldighet att neka avdragsrätt vid skatteundandragande, följer det av artikel 178.1 a i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt att tjänsten faktiskt ska ha tillhandahållits av den leverantör som anges på fakturan eller dennes underleverantör för att avdragsrätten ska få utövas?
  4. Innebär kravet i artikel 242 i direktiv 2006/112 på att tillräckligt detaljerade räkenskaper ska föras för att möjliggöra en kontroll av huruvida det föreligger en avdragsrätt, att det även föreligger en skyldighet att iaktta motsvarande nationella skattelagstiftning som överensstämmer med unionsrättens internationella redovisningsstandard, eller innebär det endast ett krav på att utfärda de handlingar som föreskrivs i detta direktiv med avseende på bokföring av mervärdesskatt: fakturor, mervärdesskattedeclarationer och sammanställningar?
- Om det andra alternativet är riktigt, måste även följande fråga besvaras:
- Medför kravet i artikel 226.1 led 6 i direktiv 2006/112, enligt vilket fakturorna måste innehålla uppgifter om "de tillhandahållna tjänsternas omfattning och art", att fakturorna för tjänster eller en handling som har utfärdats i samband därmed måste innehålla uppgifter om tjänstens faktiska tillhandahållande, det vill säga objektiva omständigheter som kan kontrolleras och visa att tjänsten faktiskt har tillhandahållits och att den har tillhandahållits av den leverantör som angetts på fakturan?
5. Ska artikel 242 i direktiv 2006/112, i vilken det uppställs krav på att tillräckligt detaljerade räkenskaper ska föras för att möjliggöra en kontroll av huruvida det föreligger en avdragsrätt, jämförd med artiklarna 63 och 273 i detta direktiv tolkas så, att de inte utgör hinder mot en nationell bestämmelse i vilken tillhandahållandet av en tjänst anses äga rum vid den tidpunkt då villkoren för erkännandet av de intäkterna som härrör från den har uppkommit i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna om bokföring, vilka överensstämmer med unionsrättens internationella redovisningsstandard och principen att affärstransaktioner ska styrkas genom bokföringen, principen att innehåll går före form samt principen om jämförbarhet mellan intäkter och utgifter?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.